

„Slavjanskija Izvestija“, glasilo „Slav. blagotvornega občestva“ v Petrogradu, objavlja v prvi svoji letošnji številki prevod A. Aškerčeve krasne balade: „Ča ša nesmrtnosti“. Prevel jo je, kakor že mnogo drugih Aškerčevih umotvorov, znani prelagatelj Sergej Stejn.

„La Revue Slave“. Tome II, Nr. 3. Novembre/Décembre 1906. Paris. Rédaction et administration 50, rue Molitor (XVI.) Cena: 2 fr. 50.

Splošni pregled

† **Pavle Marković Adamov**, znani književnik srbski in urednik lista „Brankovo Kolo“, je umrl dne 25. januarja t. l. Blag mu spomin!

„Družba sv. Mohorja“ vabi na naročbo za leto 1907. Članom se obeta šestero knjig, med njimi daljša povest „Življenja trnjeva pot“, ki jo je spisal Josip Kostanjevec. Nabiralne pole z denarjem je poslati do 5. marca odboru v Celovec.

Prevodi iz tujih jezikov. Gospod phil. cand. Vinko Zupan nas obvešča, da prelaga dela znanega češkega pisatelja Macharja.

Stoletnico Ljudevita Gaja bomo praznovali čez dve leti (1909). Tam v hrvatskem Zagorju, ne daleč od štajerske meje, v divni Krapini se je narodil Lj. Gaj, ki je spesnil znano „Još Hrvatska ni propala“ in silno vplival na razvoj Jugoslovanov, tako da je njegovo ime med najpopularnejšimi našimi imeni prejšnjega veka. In evo, Krapina se že pripravlja, da dostojno proslavi stoletnico svojega velikega sina; v svoji sredi hoče dvigniti „Gajev dom“, ki bodo v njem centralizovana vsa tamošnja društva, ljudska knjižnica, čitalnica, „Dobrotvor“, Sokol, ognjegasnno društvo itd.; uredil se bo muzej, ki naj hrani vse starine, rokopise itd., čuvajoče spomin Lj. Gaja in njegovih drugov ilirskega preporoda. Slovenci bomo znali častiti slavo moža, ki nas je s Hrvati združil v črkopisu in s svojim pokretom našemu razvoju dal živahnejši tok. „Gajev dom“ bo tudi naš dom. *Dr. Fr. Ilešič.*

Od „odbora za nabiranje slovenskih narodnih pesmi“ smo prejeli sledeči poziv: „Nabirajte narodne pesmi! Obeta se nam nekaj zelo imenitnega na polju narodne pesmi. Naučno ministrstvo namerava zbrati in objaviti vse narodne pesmi vseh avstrijskih narodov, da se pozabljivosti otmo dragoceni ti biseri. Izdaja bo obsegala besede in melodije na notah. V svrhu nabiranja narodnih pesmi je ministrstvo postavilo za vsako narodnost posebne nabirateljske ali delovne odbore, ki naj vodijo nabiranje.

Za slovenske narodne pesmi je slovenski delovni odbor, kateremu načeluje vseučiliški profesor dr. Karel Štrelkelj, zvršil vsa pripravljalna dela in razpošilja pravkar po vseh slovenskih krajih „poprašalne pole“ in „osnovna načela“, hoteč pred vsem zaslediti vire, kje je dobiti še narodnih pesmi, in pridobiti čim največ posameznih nabiralcev in zapisovalcev. „Poprašalne pole“ in „osnovna načela“ so se v 15.000 izvodih deloma že razposlala, deloma se še razpošiljajo. A pravega uspeha je pričakovati samo, ako se poprašalne pole res tudi izpolnijo in izpolnjene odboru vrnejo. Zato se slovenski delovni odbor obrača javnim potom do vseh, katerim so se poprašalne pole poslale ali se jim še pošljejo, z nujno prošnjo, naj jih v interesu dobre stvari čim prej izpolnijo in izpolnjene odboru vrnejo. Kdor sam ne more ali ne

utegne pole izpolniti, naj jo odda komu drugemu, ki bi bil za to pri volji. Kdor ne more na kako vprašanje odgovoriti, naj pusti prazen prostor. Posebno važna so ona vprašanja, ki hočejo izvedeti imena in naslove onih oseb, ki znajo peti mnogo narodnih pesmi, in pa onih oseb, ki so sposobne zapisati pete melodije prav v notah. Kadar izvemo imena vseh teh oseb, tedaj se bomo še posebej obrnili do njih.

Zapisovalce narodnih pesmi v notah opozarjamo že sedaj, da se melodije ne smejo po svoje harmonizirati, ampak da jih je zapisati natanko tako, kakor se pojo, in to ali enoglasno ali dvoglasno ali večglasno. Če zapisovalec o kaki pesmi ve, da se poje večglasno, a mu je znan samo napev, naj zapiše samo napev z dotično pripombo. Sploh pa priporočamo vsem, da marljivo čitajo „osnovna načela“, kjer je razloženo vse, kar treba vedeti. Zapisovalcem narodnih pesmi v notah bomo poslali posebnega notnega papirja, da bode oblika povsem enaka. Za njih trud se bodo primerno nagradili. Samo po sebi je umljivo, da nam gre pred vsem za take pesmi, ki še niso objavljene. Že objavljene pesmi je zapisovati le tedaj, če je melodija bistveno drugačna ali če ima kake še nepoznane posebnosti. Besedilo se ne sme nič izpreminjati ali olepšavati. Napiše naj se v tistem narečju, v katerem se pesem poje.

Komu je vrniti izpolnjene poprašalne pole, odnosno v tekstu in melodiji zapisane pesmi? Konec vsake poprašalne pole je opomnja, ki to natanko razlaga. Pošiljajo naj se onemu gospodu odborniku, ki je postavljen za dotično ozemlje, ali pa na naslov: Odbor za nabiranje slovenskih narodnih pesmi v Ljubljani („Glasbena Matica“).

Vsi prijatelji prelepe slovenske narodne pesmi se končno prosijo, naj blagohotno pospešujejo to velevažno delo. Ko bomo zbrali vse pesmi iz vseh krajev, tedaj bo to neprecenljiv zaklad, s kakršnim se ne bo mogla ponašati vsaka narodnost. Storil se bo s tem velevažen korak v napredku narodne prosvete. V to svrhu pa kličemo zopet: Nabirajte narodne pesmi!

Listnica uredništva. Gosp. O. G. v Ljubljani. Pišete nam: „... ako pa pojde vse po široki cesti v papirni koš, mi Bog pomози!“ Le ne obupati! Stvar ni tako huda! —

Gosp. X. v Mariboru:

Vi pesnite: „Otrova sem, potem pa proč od mene,
hudiči vi prokleti,
da vam moj umirajoči obraz
radosti ne bode vir —“

ter dostavljate: „Ako bi prijalo!“ — Naj Vam odgovori na to kdo drugi! —

